

Mál nr. 417/2016**M
og****vátryggingafélagið V v/ slysatryggingar ökumanns og eiganda bifreiðar.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna líkamstjóns ökumanns er bifreið hans valt.****Gögn.**

Málskot, móttakið ??.12.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 12.1.2017, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Skömmu eftir kl 15 hinn 9. október 2015 var M á leið frá Siglufirði á leið til Fáskrúðsfjarðar í bifreið sinni, A. Er hann var staddur á Hringveginum á Háreksstaðaleið á Möðrudalsöræfum valt A og slasaðist M talsvert. Í vettvangsskýrslu lögreglu er haft eftir M að hann hafi allt í einu misst vald á A með þeim afleiðingum að A hafi hafnað utan vegar og oltið. Hann kvaðst ekki muna hvenær hann hafi lagt af stað.

Í skýrslu lögreglunnar segir enn fremur að við skoðun á vettvangi hafi verið ljóst að ekkert óeðlilegt hefði gerst í búnaði A við akstur hennar á þjóðveginum. Á vettvangi hafi verið mjög gott veður, þurrviðri og hægviðri. Sjá hafi mátt för eftir A út í vegkantinn vinstra megin, inn á veginn aftur til hægri og svo aftur til baka til vinstri og þá út af veginum þar sem hún hafi oltið. Ljóst hafi verið að A hafi verið ekið á talsverðum hraða þegar óhappið varð.

Er lögregla kom á vettvang var haft eftir vitni sem hafði komið á slysstað eftir að M hafði verið færður úr A. Kvaðst vitnið strax hafa fundið að áfengisþef lagði frá vitum M. Þá kveður lögreglumaður sá er ritaði skýrslu að megnan áfengisþef hafi lagt frá vitum hans. Blóð mun hafa verið tekið úr M kl. 17:53 eða rúmlega tveimur og hálfri klukkustund eftir slysið. Áfengismagn í blóði mun hafa mælst 0,55‰.

Í framburðarskýrslu M hjá lögreglu kemur fram að hann hafi umrætt sinn ekið á 80-90 km hraða á klst. og að öllum líkindum hafi loft farið úr vinstra framhjól og við það hafi vinstra framhorn A fallið niður og hún farið yfir á öfugan vegarhelming. Hann hafi beygt til baka, en við það hafi A oltið. Hann kvaðst kvöldið áður hafa drukkið 4-5 bjóra, „rauðan Viking bjór“, og hætt drykkju milli kl. 1 og 2 um nóttina. Hann hafi ekki drukkið áfengi daginn sem slysið varð og hann hafi ekki fundið til áfengisáhrifa við aksturinn. Hann kvaðst alltaf vera með áfengismæli á lykklakippu og hann hafi blásið í mælinn fyrir aksturinn og hafi hann sýnt grænt ljós. Því hafi hann lagt af stað á bifreiðinni.

M hefur krafist bóta fyrir líkamstjón úr slysatryggingu ökumanns og eiganda A hjá V. V hefur viðurkennt bótaskyldu að helmingi en að M verði að bera tjón sitt sjálfur með því að hann hafi verið undir áfengisáhrifum áfengis við aksturinn og þannig verið valdur að slysinu af stórkostlegu gáleysi. M vill ekki una þeirri niðurstöðu.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 45. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 má enginn stjórnari eða reyna að stjórna vélknúnu ökutæki, ef hann er undir áhrifum áfengis. Þá segir í 2. mgr. sömu lagagreinar að ökumaður teljist ekki geta stjórnað ökutæki örugglega, ef vínandamagn í blóði hans nemur 0,50‰ en er minna en 1,20‰.

Áfengismagn í blóði M mældist 0,55‰ þegar nokkuð á þriðju klukkustund var liðið frá því slysið varð. Af því má ljóst vera að hann var undir áhrifum áfengis þegar hann missti stjórn á A með þeim afleiðingum að hún valt. Með vísan til framangreindra lagaákvæða gat M ekki stjórnað A örugglega og mátti ekki stjórna henni eða reyna að stjórna henni. Því fær ekki breytt jafnvel þótt M telji sig ekki hafa fundið til áfengisáhrifa við aksturinn. Í ljósi þess asem fram kom í vettvangsskýrslu lögreglu um að við skoðun á vettvangi hafi verið ljóst að ekkert óeðlilegt hafði gerst í búnaði bifreiðarinnar við akstur hennar á þjóðveginum telst ósannað það álit M að slysið megi rekja til þess að loft hafi farið úr vinstra framhjól A. Með akstri sínum umrætt undir áhrifum áfengis eins og að

fram greinir sýndi M háttsemi sem verður að meta honum til stórkostlegs gáleysis og það leysir hann ekki undan sök þótt áfengismælir sem hann hafði á lykklakippu sinni hafi ekki sýnt að hann hafi verið undir áfengisáhrifum.

Ef váttryggður hefur í váttryggingu eins og hér um ræðir valdið því af stórkostlegu gáleysi að váttryggingaratburður varð eða afleiðingar hans urðu meiri en ella hefðu orðið má lækka eða fella niður ábyrgð félagsins og við úrlausn þess skal litið til sakar váttryggðs, hvernig váttryggingaratburður bar að, hvort váttryggður var undir áhrifum áfengis eða fíkniefna sem hann hafði sjálfviljugur neytt og atvika að öðru leyti, sbr. 1. mgr. 90 gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga. Með vísan til þessa og þeirra atriða sem líta skal til þegar skerðing á ábyrgð félagsins er metin þykir rétt að ábyrgð V skerðist um helming og M beri að sama skapi tjón sitt sjálfur að helmingi.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum að helmingi fyrir líkamstjón sitt úr slysatryggingu ökumanns og eiganda A hjá V.

Reykjavík, 31. janúar 2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.